

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.X.10.158/2020/5.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

é dr. Csernay Krisztina előadó bíró

. Tanczos Rita bíró

A felperes: felperes neve

...

A felperes képviselője: Dr. Kovács Dóra ügyvéd

...

Az alperes: alperes neve

...

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

...

A per tárgya: baleseti kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.624/2019/14.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 51.M.3056/2017/38.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.624/2019/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 180.000,- (száznolcvanezer) Ft felülvizsgálati eljárési költséget.

Megállapítja, hogy az 1.847.500,- (egymillió-nyolcszáznegyvenhétezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a ... állományában hivatásos tűzszerészként szolgálati jogviszonyban álló felperes 2016. július 1-jén bombarobbanás következtében maradandó kéz- és fülsérülést szenvedett. A baleset következtében 2017. május 9-ig egészségügyi szabadságot vett igénybe, majd szeptember 14-ig egészségügyi szolgálatmentességet kapott. A FÜV Bizottság 2017. június 28-án a felperest katonai szolgálatra alkalmatlannak találta és az alperes a szolgálati

jogviszonyát 2018. április 14-ével megszüntette.

- [2] A felperes a balesettel összefüggésben benyújtott kártérítési igénye alapján 5.000.000,- forint kártérítési előlegben részesült. A Védelemgazdasági Hivatal a JKO/505/14. számú határozatával a felperes gyógyszerterheletköltség és dologi kár iránti igényét elbírálta, míg a jövedelempótló kártérítés és sérelemdíj vonatkozásában a döntést elhalasztotta. A felperes az alperes döntését a gyógyszerköltség és a dologi kár vonatkozásában elfogadta, míg a jövedelemvesztesség körében meghozott döntést megfellebbezte.
- [3] A másodfokon eljáró Honvédelmi Miniszter az HJT:1708/367-5/2017/b. számú határozatával a felperes által nem fellebbezett elsőfokú határozati részt helybenhagyta, a jövedelemvesztesség címén 2016. július 1-től 2017. május 9-ig terjedő időszakra bruttó 2.322.334,- forint kártérítést állapított meg, az ezt meghaladó igényt elutasította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes elsődleges kereseti kérelmében az alperes által igazolt havi 918.163,- forint illetménye alapján - 2019. november 1-től folyósított 74.418,- forint baleseti járadéka összegét beszámítva - havi 673.885,- forint kártérítési járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Másodlagos kereseti kérelmében 2016. július 1-től 2019. március 31-ig 6.527.667,- forint elmaradt jövedelempótló kártérítés, ezen összeg kamatai, valamint 2019. április 1-től kezdődően havi 743.303,- forint jövedelempótló járadék megfizetését kérte. Harmadlagos kereseti kérelmében 2016. július 1-től 2019. március 31-ig terjedően 10.023.485,- forint elmaradt jövedelempótló kártérítés, ezen összeg kamatai és 2019. február 1-től kezdődően havi 748.303,- forint járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [5] Az alperes a felperesi számítás helyességét vitatva azt állította, hogy a járadékösszeg megállapításánál a felperessel azonos beosztású személyek átlagkeresetét kell irányadónak tekinteni. Amennyiben a felperes korábbi időszakban elért jövedelme képezné a járadék számítás alapját, azzal jogalap nélkül gazdagodna, mert a sérelem utáni időszakban a tűzszerész feladatok mennyisége csökkent.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 51.M.3056/2017/38. számú ítéletével a Honvédelmi Miniszter 1708/367-5/2017/b. számú, 2017. október 9-én kelt határozatát megváltoztatta. Kötelezte az alperest 2016. július 1-től 2019. október 31-ig terjedő időre - az ezen időszakra az alperes által már megfizetett összegben felül - 10.388.318,- forint lejárt keresetvesztességi járadék és ezen összeg 2018. január 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, továbbá 2019. november 1-től havonta előre, időbeli korlátozás nélkül 673.885,- forint járadék megfizetésére. Kötelezte az alperest 923.747,- forint perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy az 1.108.496,- forint eljárási illetéket az állam viseli.
- [7] Az elsőfokú bíróság a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 172. § (1) bekezdése, 173. § (1) bekezdése, (2) bekezdése, 175. § (2) bekezdése, 122. § (1) bekezdése és 172. § (5) bekezdése alapján a felperes elsődleges kereseti kérelmét megalapozottnak találta.
- [8] Nem volt vitatott, hogy a felperest a szolgálatellátás során érte baleset, amelynek következtében alkalmatlanná vált a tűzszerész munkakörre, így szolgálati viszonya is megszűnt. A perben a felperesnek a sérelem bekövetkezte előtt jogszerűen megszerzett rendszeres jövedelme összegét, mint a keresetvesztességi járadék számításának alapját kellett bizonyítani.
- [9] Az elsőfokú bíróság nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a keresetvesztességi járadék összegét szakaszosan kellene megállapítani, mivel a jövedelmi viszonyok megváltozása a kártérítési járadék és számítása módosítását eredményezheti. Álláspontja szerint az alperes a határozatában jogszabálysértően állapította meg, hogy a felperes megkereshető jövedelmét a tűzszerész feladatot

ténylegesen ellátó állomány részére kifizetett pótlék összege alapján kell számítani. Figyelmen kívül hagyta azt az alperesi hivatkozást is, hogy a tűzszerész tevékenység folyamatosan változó jellegű és mennyiségű, ezért indokolt a beosztást változatlanul ellátók jövedelmének alapulvétele. Utalt arra, hogy a vonatkozó jogszabályokat a Kúria az Mfv.II.10.427/2018/6. számú döntése már értelmezte. Mivel a felperes elsődleges kereseti kérelmével értett egyet, indokolatlannak tartotta a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmek vizsgálatát.

- [10] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 4.Kf.650.624/2019/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest 462.000,- forint másodfokú perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.
- [11] A törvényszék álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalához szükséges tényeket okszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően mérlegelte, az irányadó jogszabályokat helyesen alkalmazta, ezért érdemi döntésével és annak indokaival is egyetértett.
- [12] Az alperes fellebbezésére tekintettel kiemelte, hogy a Hjt. 173. § (1) bekezdésében és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a járadék számításának alapját a jövőbeli igényekre vonatkozóan is a felperes elmaradt jövedelme képezhetette függetlenül attól, hogy a többi azonos beosztású személy jövedelme miként alakult. A Hjt. 173. § (2) bekezdés c) pontjának 2a) pontja abban az esetben teszi lehetővé az azonos vagy hasonló tevékenységet végző személyek havi átlagjövedelmének alapulvételét, ha nem határozható meg a (2) bekezdés a) pontja szerinti elmaradt illetmény és rendszeres juttatás összege. A perbeli esetben a felperes korábban elért jövedelme azonban meghatározható volt. A jogszabály nem teszi lehetővé az állomány viszonylatában méltányosnak minősíthető eltérő számítási módszer alkalmazását. A jövedelmi viszonyok megváltozása a kártérítési járadék, és nem a számítás alapjainak a módosítását eredményezheti. A törvényszék is utalt a Kúria Mfv.II.10.427/2018/6. számú ítéletére, amely hasonló tényállás mellett értelmezte a Hjt. 172. § (5) bekezdésében foglaltakat.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

- [13] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő „megváltoztatását” és a felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben történő marasztalását kérte. Sértelmezte, hogy a másodfokú bíróság az ítéletét a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: új Hjt.) 2019. január 1-től hatályos 173. § -ra alapította, amely az elmaradt jövedelem számítására eltérő rendelkezést tartalmazott. A töretlen bírói gyakorlat szerint azonban a kár bekövetkezésekor hatályos anyagi jogi jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni a kártérítési felelősség megállapításakor. A Fővárosi Törvényszék ezzel ellentétes ítéleti indokolása ezért jogszabálysértő.
- [14] A Hjt. 2019. január 1-jét megelőzően hatályos 173. § (2) bekezdésének alkalmazása során a teljes szöveget kell figyelembe venni, nem lehetséges a felperesi álláspontot alátámasztó a) pont kizárólagos alkalmazása a c) pont figyelmen kívül hagyásával. A rendelkezés a kártérítési felelősség alapján megállapítandó jövedelemveszteség meghatározására egy sorrendiséget állít fel. Ennek alapján elsődlegesen meg kell határozni a káresemény előtti szolgálati viszonyból származó jövedelmet, ehhez hozzá kell számítani a szolgálati viszonyon kívüli jogszerű és rendszeres jövedelmet, továbbá figyelembe kell venni a jövedelemre vonatkozó jövőbeli változást is. A jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeként megítélhető jövedelemveszteség meghatározásának analogikus alkalmazására a perbeli esetben nem kerülhetett sor, mert a kártérítés keretében folyósítandó jövedelemveszteség kiszámításának módját a Hjt. részletesen meghatározza.
- [15] A Hjt. 173.§-ának fenti módon történő értelmezését a Hjt. illetményekre vonatkozó 122. § (1) bekezdése, 127-128. §-ai, valamint a honvédek illetményéről és illetményjellegű juttatásairól szóló 7/2015.(VI.22.) HM rendelet is alátámasztja. E jogszabályhelyekből megállapítható, hogy a pótlékok egy része állandó összegben, havi rendszerességgel jár, más részük azonban csak arra az

időre adható, ha valamilyen speciális veszély, kockázat, különleges igénybevétel elviselésére, illetve az ilyen körülmények közötti tevékenység kifejtésére kerül sor. A 7/2015. HM rendelet 13-15. §-ai szerint a tűzszerész pótlék a tűzszerészeti tevékenység végzéséért, a lőszer és robbanóanyag szállításáért, illetve robbanásveszélyes helyeken való tartózkodásért jár a veszély fennállta idejére. A tűzszerészek ezeket a pótlékokat az igénybevétel időtartamának arányában kapják, amely változhat. Így teljes mértékben jogszerűen alkalmazta a Hivatal a Hjt. 173. § (2) bekezdés c) pontját akkor, amikor a jövedelemveszteség alapját megkívánta határozni. Az a feltételezés ugyanis, hogy a 2016. évben jellemző mértékű igénybevétel folyamatosan fennáll a jövőben is, minden alapot nélkülöz.

- [16] Az alperes további érvelése szerint a baleset bekövetkeztét követő időponttól minden olyan változást, amelynek hatása van a megszerezhető jövedelemre, figyelembe kell venni. A perben is irányadó PK 48. számú állásfoglalásban rögzített elv szerint ezért a felperes esetében azok a pótlékok képezhetik az elmaradt jövedelem számításának alapját, amelyet a korábbi tűzszerész beosztás folyamatos ellátása esetén megilletné. E pótlékok összege folyamatosan változna a tevékenység óraszámának függvényében, mint ahogy azon katonák esetében is változott, akik a balesetet követően is tűzszerész tevékenységet folytattak. Amennyiben az alperes a baleset előtti illetménynek és a baleset utáni jövedelem különbözetét fizetné meg kártérítésként a felperesnek, úgy a felperes jóval kedvezőbb anyagi helyzetbe kerülne, mint azok a kollégái, akik tényleges szolgálatot látnak el.
- [17] A Hjt. 172. § (5) bekezdésére figyelemmel, a változó havi jövedelemre tekintettel a felperesnek kell bizonyítania az általa követelt járadékösszeg alátámasztásaként azt, hogy a korábbi egy évben megszerzett átlagjövedelmét továbbra is elérte volna. Ebből következően a jogerős ítélet elmaradt jövedelemre vonatkozó része a 2019. január 1-jét megelőzően hatályos, jelen perben alkalmazandó Hjt. alapján nem megfelelő módon határozta meg az elmaradt jövedelem kiszámításának módját, ezért az irányadó jogszabály rendelkezéseivel ellentétes döntést hozott.
- [18] Az alperes érvelése szerint a jogerős ítélet jövedelemveszteségre vonatkozó rendelkezése a Hjt. - a káresemény bekövetkezésekor még nem hatályban lévő - 173. § 2a) pontja alkalmazása esetén is jogszabálysértő. A tűzszerész pótlékról - és tényleges igénybevétel alapján számított egyéb pótlékokról - kifejtettek szerint nem lehet meghatározni az elmaradt jövedelmet egyszerűen a károsodást megelőző időszak alatt felperes által szerzett illetmény alapján, mert a tűzszerészek igénybevételének mértéke, és így a pótlékok összege is folyamatosan változik. Ezért a jogerős ítélet által hivatkozott jogszabályhely alapján is a hasonló tevékenységet végzők aktuális jövedelemadataira építő, az eddigi bírósági gyakorlat alapján kialakított alperesi gyakorlat a helytálló.
- [19] Az alperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok a jövőbeni járadék határidő nélküli meghatározása során azt sem vették figyelembe, hogy a felperes szolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva az öregségi nyugdíjkorhatár elérésével megszűnne. Ezt követően a jövedelempótló kártérítési járadék számításának módja legfeljebb a tényleges nyugdíj és az öregségi nyugdíjkorhatár elérésekor vélelmezett nyugdíj közötti különbség lehetne. Ennél magasabb összegű, a tűzszerészpótlékot is figyelembe vevő járadék jövőbeni időkorlát nélküli megállapítása a PK 48. számú állásfoglalása szerinti a káron szerzés tilalmába ütközne. Másodlagosan azzal érvelt, hogy a felperes egészségi állapotában a jövőben bekövetkezhetsen olyan változás, amely lehetővé fogja tenni esetleg egyéb jövedelemszerző tevékenység folytatását is. A jogerős ítélettel szemben álláspontja szerint életszerűtlen az, hogy e változásról a felperes a felek közötti együttműködésből következően az alperest értesíteni fogja, ugyanis ellenérdekelt a saját véghatáridő nélküli járadékának csökkentésében, így abban is, hogy egyéb módon szerzett jövedelmének gyarapodásáról az alperest tájékoztassa. Az alperesnek ugyanakkor nincs jogszerű lehetősége, hogy a felperes egészségügyi, illetve jövedelemadataihoz hozzáférjen, így belátható, hogy nincs esély arra, hogy a felperes a saját járadékcsökkenésének érdekében adatot szolgáltatson.

- [20] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a Hjt. 173. § (2) bekezdés c) pontjának tényállására a perben nem merült fel adat. Az alperes a nyugdíj kivételével nem jelölt meg olyan jövőbeli változást, amelynek meghatározott időpontban való bekövetkeztével előre számolni lehet, azaz a c) pont alkalmazására nem kerülhet sor. Az alperes érvelésével szemben nem volt olyan jövőbeli változás, amely a felperesnél a káresemény hiányában bekövetkezett volna és az elmaradt jövedelem első alkalommal történő esedékességének időpontjában már ismert volt.
- [21] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jövőbeli változást alátámasztó jogszabályi rendelkezésként alaptalanul hivatkozott a Hjt. 122. §-ra, annak (1) bekezdés c) pontjában foglalt illetménypótléokra. A Hjt. 173. § (1) bekezdés a) pontja szerinti elmaradt jövedelmet ugyanis a (2) bekezdés a) pontja alapján kell számítani, az illetmény fogalmába pedig a Hjt. 122. § (1) bekezdése szerint az illetménypótlék is beletartozik. Mindebből következően a tűzszerész tevékenységért járó veszélyességi pótlék az illetmény része, azaz az elmaradt jövedelem számítási alapját képezi. Az a körülmény pedig, hogy a tűzszerészek a pótlékat az igénybevétel arányában kapják, nem minősül olyan jövőbeni változásnak, amelynek meghatározott időpontban való bekövetkezésével előre számolni lehet. Az alperes sem jelölte meg a jövőbeni meghatározott időpontot és határozataiban is mindig visszamenőleg, általa tetszőlegesen meghatározott időtartamra vonatkozóan állapította meg a felperesi kollégák egy részének pótlékát, amely nem minősül jövőbeni meghatározott időpontban várható és bekövetkező változásnak. Az alperes egyébként is jogszabálysértően, önkényesen határozta meg a jövedelemkiesés számítását, egy fiktív időszakot választott ki a számítás alapjául.
- [22] Téves az az alperesi érvelés, hogy a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy a korábbi átlagjövedelmét továbbra is megszerezte volna. A felperes nem tud olyan jövőbeni változásról, amelynek meghatározott időpontban való bekövetkeztével előre számítani lehet, ilyenre az alperes sem hivatkozott, így a jogszabályok és a bírói gyakorlat alapján a korábbi és immár elmaradt illetményére jogosult.
- [23] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jövőbeni járadék fizetés vonatkozásában a perben eddig nem hivatkozott érvelést adott elő. Álláspontjával szemben szolgálati jogviszonya nem határozott, hanem határozatlan időtartamra jött létre, továbbá nyugdíjban részesülés esetén a nyugdíj összegét megtérült jövedelemként kellene beszámolni. Az alperes azon érvelése, hogy a felperes a jövőbeni változást az együttműködési kötelezettsége ellenére sem jelentené be, teljesen életszerűtlen, mert ezen kötelezettségének eddig is eleget tett.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [24] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint megalapozatlan.
- [25] Nem volt vitatott a perben, hogy a felperes szolgálati jogviszonyával összefüggésben 2016. július 1-jén bekövetkezett balesetért az alperes teljes kártérítési felelősséggel tartozik. A kártérítési igény egy részét az alperes elismerte és megfizette a felperes részére, ugyanakkor az elmaradt jövedelem alapjául szolgáló illetmény számítását vitatva azt állította, hogy a tűzszerész pótlék összege csak a tényleges, jelenlegi vélelmezett igénybevétel alapján vehető figyelembe.
- [26] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében helytállóan utalt arra, hogy a baleset bekövetkezésének időpontjában irányadó Hjt. 173. § (2) bekezdéséből kellett kiindulni. Ennek alapján a Honvédség a 172. § (1) bekezdése szerint köteles megtéríteni az állomány tagjának
- a) elmaradt jövedelmét,
 - b) vagyonaiban beállott értékcsökkenését,
 - c) a sérelemmel és ennek elhárításával összefüggésben felmerült indokolt költségeit.
- A Hjt. 173. § (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés a) pontjának megállapításánál figyelembe kell venni
- a) a szolgálati viszony körében az elmaradt illetményt és azon rendszeres juttatások pénzbeli értékét, amelyre az állomány tagja szolgálati viszony alapján az illetményén felül jogosult, feltéve ha azokat

- a károkozós bekövetkezését megelőzően rendszeresen igénybe vette,
- b) a szolgálati viszonyon kívül elmaradt jövedelemként a sérelem folytán elmaradt egyéb rendszeres, jogszerűen megszerzett jövedelmet,
- c) azt a jövőbeni változást, amelynek meghatározott időpontban való bekövetkezésével előre számolni lehet.
- [27] A fenti törvényi rendelkezéshez fűzött indokolás szerint a törvény elmaradt jövedelemként az állomány tagjának azokat a jövedelmeit ismeri el, amelyeket a sérelem előtt rendszeresen jogszerűen szerszett meg.
- [28] Az eljáró bíróságok helytállóan utaltak a BH 2019.252. számon közzétett eseti döntésre, amelyben a Kúria állást foglalt az elmaradt jövedelem számításáról. E szerint a Hjt. 173. § (1) bekezdés a) pontja szerinti elmaradt jövedelmet a sérelem bekövetkezése előtti jogszerűen megszerzett rendszeres jövedelem alapján kell meghatározni, ezért nem annak van jelentősége, hogy más azonos beosztású személy a sérelem időpontját követő időszakban milyen összegben részesült pótlékban.
- [29] A Kúria e közzétett döntését jelenleg is irányadónak tekinti, így az elmaradt jövedelem összegét a sérülés, a betegség bekövetkezését megelőzően megszerzett jövedelem alapján kell számítani függetlenül attól, hogy a sérülést követően a korábban rendszeresen megkapott pótlékokra a felperes igényt tarthatott volna-e. A jövedelemben a jövőben bekövetkező változás, amelyről a Hjt. 173. § (2) bekezdés c) pontja rendelkezik, azt a jövőbeni változást jelenti, amely az állomány tagjánál várhatóan bekövetkezett volna a káresemény hiányában és az elmaradt jövedelem első alkalommal történő esedékességének az időpontjában már ismert.
- [30] A perbeli esetben ilyen jövőbeni esemény várható bekövetkezése nem merül fel, ezért a számítás alapját a Hjt. 172. § (2) bekezdés a) pontja szerint kellett elvégezni. A felperesnek a balesetet megelőző egy évben megszerzett jövedelmeit kellett bizonyítania, ez képezte az elmaradt jövedelem számításának az alapját.
- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott továbbá a Hjt. 122. §, továbbá a 7/2015. (VI.22.) HM rendelet vonatkozó szabályozására. Minthogy a Hjt. 172. § (2) bekezdésének a) pontja elmaradt illetmény megfizetéséről rendelkezik, amelybe beletartozik a Hjt. 122. § (1) bekezdése szerinti illetmény pótlékok összege is, ezért annak nem volt jelentősége, hogy ezek a pótlékok állandó vagy eseti jelleggel illeték meg a felperest a baleset bekövetkezését megelőzően.
- [32] Az alperes alaptalanul hivatkozott a jövőben bekövetkező változás okán arra is, hogy a felperestől nem elvárható a körülményeiben bekövetkező változás bejelentése.
- [33] A feleket a Hjt. 5.§ (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettség mellett a Hjt. 14.§-a szerint tájékoztatási kötelezettség is terheli, amelynek alapján kölcsönösen kötelesek egymást minden olyan tényről, adatról, körülményről vagy ezek változásáról tájékoztatni, amely a szolgálati viszony létesítése, módosítása vagy megszüntetése, valamint e törvényben meghatározott jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése szempontjából lényeges. Ilyen ténynek vagy adatnak minősül a felperes esetleges jövőbeli foglalkoztatására, jövedelmének változására vonatkozó minden olyan körülmény, amely a járadék összegét befolyásolhatja. E törvényi kötelezettség felperes részéről történő elmulasztásának alperesi vélelme nem eredményezheti a járadék összegének határozott időtartamra való megállapítását.
- [34] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [35] A perveztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [36] A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2021. február 10.

. Stark Marianna s.k a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő